

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 16C/280/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215214370
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Donnerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1215214370.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave rozhodol samosudkyňou JUDr. Gabrielou Donnerovou v právnej veci žalobcu Quantum Credit a.s., so sídlom Ružová dolina 25, Bratislava, IČO: 47 248 980, zastúpeného PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, Bratislava, IČO: 36 668 745, proti žalovanému C. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom ul. D. č. X, R., o 581,80 € s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 332,85 € s úrokom z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 138,10 € od 26.6.2012 do zaplataenia, s 8,75 % ročne zo sumy 194,75 € od 26.7.2012 do zaplataenia, náhradu iných trov konania 4,97 € a náhradu trov právneho zastúpenia 16,06 € na účet právneho zástupcu žalobcu PERSPECTA Legal, s.r.o., Ružová dolina 25, Bratislava, IČO: 36 668 745, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšku o zaplataenie 248,95 € s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 26.8.2013 do zaplataenia z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 05. 6. 2015, doručenou súdu dňa 10. 6. 2015, domáhal proti žalovanému zaplataenia 581,80 € s úrokom z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 138,10 € od 26.6.2012 do zaplataenia, s 8,75 % ročne zo sumy 194,75 € od 26.7.2012 do zaplataenia, s 8,75 % ročne zo sumy 248,95 € od 26.8.2013 do zaplataenia a náhrady trov konania.

Podanie žaloby na súd žalobca odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., Bratislava uzavrela so žalovaným podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov dňa 30.4.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb. Na základe tejto zmluvy bol právny predchodca žalobcu povinný pripojiť žalovaného k verejnej mobilnej telefónnej sieti a aktivovať mu SIM kartu na dohodnutý mobilný mesačný program služieb PODLA SEBA 7 (0,06) NAJ N. Spolu so zmluvou podpísal žalovaný dňa 30.4.2012 Dodatok k zmluve o pripojení, na základe ktorého mu bola poskytnutá zľava na služby a na mobilný telefón. V súvislosti s vyššie uvedenými záväzkami vznikla právnenmu predchodcovi žalobcu povinnosť predať žalovanému mobilný telefón značky Nokia 500 v akciovej cene.

Na základe zmluvy poskytoval právny predchodca žalobcu plnenie riadne a včas a za poskytnuté služby vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 25. 6. 2012 na sumu 138,10 €, faktúru č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 25. 7. 2012 na sumu 194,75 € a faktúru č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti do 25. 8. 2013 na sumu 248,95 €.

Žalovaný porušil zmluvu tým, že vystavené faktúry nezaplatil, v dôsledku čoho vznikol poskytovateľovi služieb nárok na deaktiváciu služby. Konaním žalovaného týmto nedošlo ani k naplneniu podmienky dodržania lehoty viazanosti, na ktorú sa žalovaný zaviazal a od ktorej sa odvíjala aj zľava na poskytnutú

službu a na odovzdané koncové zariadenie. Vzhľadom na túto skutočnosť vznikol poskytovateľovi služby nárok na dohodnutú zmluvnú pokutu, ktorá bola žalovanému vyfakturovaná.

Vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., Bratislava a žalobca medzi sebou uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 09. 6. 2014, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom žalobcu. Na základe uvedeného došlo zo strany spoločnosti Slovak Telekom, a.s., Bratislava k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči žalovanému.

Slovak Telekom, a.s., Bratislava svoju zmluvnú povinnosť plnil riadne a včas, žalovanému službu aktivoval, zabezpečil využívanie zmluvne dohodnutého programu a riadne službu fakturoval, preto mu vznikol nárok na úhradu faktúr.

Keďže žalovaný zmluvu na program služieb porušil tým, že faktúry nezaplatil, vznikol Slovak Telekomu, a.s., Bratislava na základe toho nárok fakturovať zmluvnú pokutu.

Okrem týchto nárokov si žalobca uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania.

Z listinných dôkazov predložených žalobcom zistil súd tento skutkový stav veci:

Žalovaný ako účastník a Slovak Telekom, a.s. Bratislava ako podnik uzavreli dňa 30. 4. 2012 písomnú Zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov v znení Dodatku uzavretého dňa 30. 4. 2012, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, na základe ktorých Slovak Telekom, a.s. Bratislava poskytol žalovanému SIM kartu a zaviazal sa poskytovať žalovanému po dohodnutú dobu program služieb "PODLA SEBA 7 (0,06) NAJ N" za zvýhodnenú cenu.

V Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 30. 4. 2012 sa žalovaný zaviazal využívať služby podniku po dobu viazanosti 24 mesiacov uvedenú v tabuľke č. 1 od dátumu uzavretia príslušného Dodatku. Zároveň sa žalovaný ako účastník v Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 30. 4. 2012 zaviazal v bode 1 písm. b), riadne a včas platiť podniku cenu za zriadenie a poskytovanie služieb špecifikovaných v tomto Dodatku. V bode 2. sa zaviazal, že po dobu uvedenú v tabuľke č.1 (doba viazanosti) nepožiada o deaktiváciu, resp. zrušenie služby a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by podniku vniklo právo deaktivovať službu alebo zrušiť službu odstúpením od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov porušenia povinnosti zo strany účastníka. V bode 4. je uvedené, že v prípade porušenia záväzku uvedeného v bode 1 písm. b) alebo 2 tohto Dodatku a následnej deaktivácie služby, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 (248,95 €).

Slovak Telekom, a.s. Bratislava fakturoval žalovanému cenu dodaných služieb spolu s DPH faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 25. 6. 2012 v sume 138,10 €, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 25. 7. 2012 v sume 194,75 €, spolu za služby 332,85 €.

Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 25. 8. 2013, Slovak Telekom, a.s. Bratislava fakturoval žalovanému za obdobie 08. 7. 2013 - 07. 8. 2013 zmluvnú pokutu v sume 248,95 € bez DPH.

Slovak Telekom, a.s. Bratislava listom zo dňa 01. 7. 2014, označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky voči žalovanému vo výške 581,80 €, vyúčtované vo vyššie uvedených faktúrach v žalobe, na žalobcu na základe uzatvorenej Zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 09. 6. 2014.

Žalovaný neuhradil žalobcovi žalovanú pohľadávku ani sčasti.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom od 01.11.2011, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 1 písm. d) bod 2. citovaného zákona, podnik má právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) citovaného zákona účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 44 ods. 1 citovaného zákona v znení účinnom od 01.01.2012, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka môžu účastníci uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá citovaného zákona dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 citovaného zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 545a Občianskeho zákonníka neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2009 do 31. 01. 2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe listinných dôkazov predložených žalobcom a citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná sčasti.

Súd mal z listinných dôkazov pripojených žalobcom k žalobe za preukázané, že žalovaný nezaplatil za poskytnuté elektronické telekomunikačné služby, na ktorú povinnosť sa zaviazal ako účastník Zmluvy o poskytovaní verejných služieb poskytovateľovi (postupcovi) týchto služieb, na základe vystavených faktúr spolu 332,85 € s DPH. V tejto časti považuje súd žalobu žalobcu (postupníka) za dôvodnú, preto zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi cenu poskytnutých elektronických telekomunikačných služieb v sume 332,85 €.

Keďže žalovaný nezaplatil žalobcovi dlžnú sumu 332,85 €, dostal sa do omeškania s plnením tohto peňažného dlhu, čím mu zároveň vznikla povinnosť platiť zo sumy 138,10 € od 26. 6. 2012 (deň nasledujúci po dni splatnosti faktúry č. XXXXXXXXXXXX) do zaplatenia, zo sumy 194,75 € od 26. 7. 2012 (deň nasledujúci po dni splatnosti faktúry č. XXXXXXXXXXXX) do zaplatenia aj úroky z omeškania, o ktorých súd rozhodol podľa § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2009 do 31. 01. 2013.

V súvislosti s uplatnenou zmluvnou pokutou, súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že žalobca svoj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty odvodzuje od skutočnosti, že žalovaný na základe uvedenej zmluvy nemal plniť svoje záväzky riadne a včas, v dôsledku čoho mal vzniknúť podniku nárok na deaktiváciu služby. Žalobca v konaní nijako nepreukázal, že skutočne došlo k deaktivácii služby poskytovanej podnikom žalovanému na základe uvedenej zmluvy a už vôbec nie kedy sa tak malo stať a z akého dôvodu, hoci uvedené je v zmysle uzavretého dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb nevyhnutným predpokladom pre vznik nároku poskytovateľa služieb (podniku) na zaplatenie zmluvnej pokuty. Tieto skutočnosti zostali len v rovine ničím nepodložených všeobecných tvrdení žalobcu.

Rovnako žalobca v konaní netvrdil ani nepreukázal splnenie zákonnej povinnosti podniku uvedenej § 43 ods. 1 písm. d) bod 2. veta posledná zák. č. 351/2011 Z.z., a to predchádzajúce náležité upozornenie účastníka podnikom o možnosti dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby podnikom spolu s určením primeranej lehoty na zaplatenie splatnej sumy za verejnú službu, čím nepreukázal že nárok podniku na zaplatenie zmluvnej pokuty voči žalovanému vôbec vznikol.

Zo zmluvy a jej dodatku uzavretej medzi podnikom a žalovaným je zrejmé, že sa jedná o zmluvu uzavretú so žalovaným v postavení spotrebiteľa. Zmluva o poskytovaní verejných služieb ako aj jej Dodatok je typickou štandardnou formulárovou zmluvou. V takejto zmluve nemôže spotrebiteľ zmluvné podmienky

ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu. Nakoľko Zmluva a Dodatok k nej je spotrebiteľskou zmluvou, vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ktorých spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Súd poukazuje na relevantnú judikatúru slovenských súdov v obdobných sporoch (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C 112/2010-35 zo dňa 16.8.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co 136/2010 zo dňa 9.5.2011, rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/163/2011 zo dňa 7.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/31/2012 zo dňa 15.3.2012, rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/162/2011-28 zo dňa 6.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/32/2012, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C/16/2014), v ktorých súdy zamietli návrhy telekomunikačných operátorov v časti požadovaných zmluvných pokút z dôvodu ich neprijateľnosti, považuje dojednanú zmluvnú pokutu v zmluve za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Napriek opakovaným rozhodnutiam súdov v obdobných právnych veciach žalobca si v tomto konaní proti žalovanému ako spotrebiteľovi naďalej uplatňuje právo na plnenie zo zmluvnej podmienky, ktorá už bola iným súdom vyslovená za neplatnú.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným štandardizovanou spotrebiteľskou zmluvou. Žalovaný sa okrem výberu programu a svojho podpisu žiadnym spôsobom nepodieľal na formulovaní obsahu Zmluvy. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda neprijateľné zmluvné podmienky, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti. Nevyhnutnosť tak výraznej právnej ochrany spotrebiteľov vyplýva z faktickej nerovnosti medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri uzatváraní zmluvy.

V prejednávanej právnej veci je jednoznačné, že postavenie zmluvných strán bolo nerovnovážne od počiatku. V spotrebiteľskej veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy by nemal byť v prípade porušenia zmluvnej povinnosti výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Táto skutočnosť na prvý pohľad vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy, pričom v tomto prípade podnik ako druhý účastník zmluvy nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením zmluvných povinností na jeho strane.

Navyše Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 30. 4. 2012 v bode 4. zaväzuje žalovaného k zaplateniu zmluvnej pokuty v nezmenenej výške v prípade porušenia uvedených povinností počas celej doby viazanosti, t. j. 24 mesiacov. To znamená, že v prípade, ak by si žalovaný plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované podnikom, riadne platiť ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, aj tak by v dôsledku nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v celej výške (za predpokladu, že by došlo k deaktivácii služby). Tieto ustanovenia spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a neprijateľnosť zmluvnej pokuty sa osobitne prejavuje najmä v spojení s časovým aspektom jej uloženia.

Záverom súd uvádza, že neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu. Moderačné právo slúžiace k zníženiu neprimeranej zmluvnej pokuty sa uplatňuje v iných právnych vzťahoch ako spotrebiteľských, pretože vo vzťahu k ustanoveniam § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ide o všeobecnejšiu úpravu.

Súd zároveň poukazuje aj na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorej by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: "Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok." (čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 smernice sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora Európskej únie C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení

a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (prov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial S c 240/98- C 244/98). Preto je súd ako orgán členského štátu Európskej únie povinný pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami ex offa skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky.

S poukazom na vyššie uvedené súd žalobu žalobcu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 248,95 € s príslušenstvom ako nedôvodnú zamietol.

Keďže v danej veci ide o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O. s. p.), súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania a dňa 10. 6. 2016 verejne vyhlásil rozsudok vo veci samej.

Oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku súdom bolo vyvesené na úradnej tabuli tunajšieho súdu od 17. 5. 2016 (§ 156 ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Úspech žalobcu je zo žalovanej pohľadávky 581,80 € s príslušenstvom v sume 332,85 € s príslušenstvom, čo zodpovedá úspechu žalobcu v pomere 57,21 % a jeho neúspech, ktorý je úspechom žalovaného, je 42,79 %. Úspechu žalobcu k uplatnenému nároku žalobou je 14,42 % (57,21 % mínus 42,79 %).

Vychádzajúc z pomeru úspechu žalobcu v konaní súd podľa § 142 ods. 2 O. s. p. priznal žalobcovi náhradu iných trov konania 4,97 € (t. j. 14,42 % zo žalobcom zaplateného súdneho poplatku za žalobu 34,50 €) a náhradu trov právneho zastúpenia 16,06 € (t. j. 14,42 % z celkovej náhrady trov právneho zastúpenia žalobcu právnym zástupcom 111,35 €).

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je základná sadzba tarifnej odmeny z tarifnej hodnoty veci 581,80 € v sume 38,18 € za jeden úkon právnej služby.

Podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 a 18 ods. 3 citovanej vyhlášky súd priznal právnomu zástupcovi žalobcu odmenu za dva úkony právnej služby po 38,18 € za jeden úkon (1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 01. 12. 2014, 2. písomné podanie žaloby zo dňa 05. 6. 2015 na súd), plus režijný paušál 8,04 €, plus režijný paušál 8,39 €, plus 20% DPH z odmeny a náhrady spolu 92,79 €, čo je 18,56 €.

Súd nepriznal žalobcovi hodnotu režijného paušálu 8,39 €, uplatnenú právnym zástupcom žalobcu za úkon právnej služby "prevzatie a príprava zastúpenia", pretože plnomocenstvo bolo žalobcom právnomu zástupcovi na jeho zastupovanie udelené dňa 01.12.2014, kedy bol režijný paušál 8,04 €.

Poučenie:

podľa zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len "O.s.p.") v znení platnom a účinnom do 30.6.2016 :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

P o u č e n i e podľa zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p. ") v znení platnom a účinnom od 01.7.2016 :

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).